

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Οι χαμένοι φεγγαροκαθρέφτες



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΖΗΤΗ

ISBN 978-960-456-288-6

© Copyright, 2011, Εκδόσεις ΖΗΤΗ, Κωνσταντίνος Αντωνόπουλος

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Φωτοστοιχειοθεσία

Εκτύπωση

Βιβλιοδεσία

Π. ΖΗΤΗ & Σια ΟΕ

18ο χλμ Θεσ/νίκης-Περαίας

Τ.Θ. 4171 • Περαία Θεσσαλονίκης • Τ.Κ. 570 19

Τηλ.: 2392.072.222 - Fax: 2392.072.229 • e-mail: info@ziti.gr



**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΖΗΤΗ**

www.ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:

Αρμενοπούλου 27, 546 35 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310.203.720, Fax: 2310.211.305 • e-mail: sales@ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΕΝΩΣΗ ΕΚΔΟΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:

Στοά του Βιβλίου (Πεσμαζόγλου 5), 105 64 Αθήνα • Τηλ.-Fax: 210.3211.097

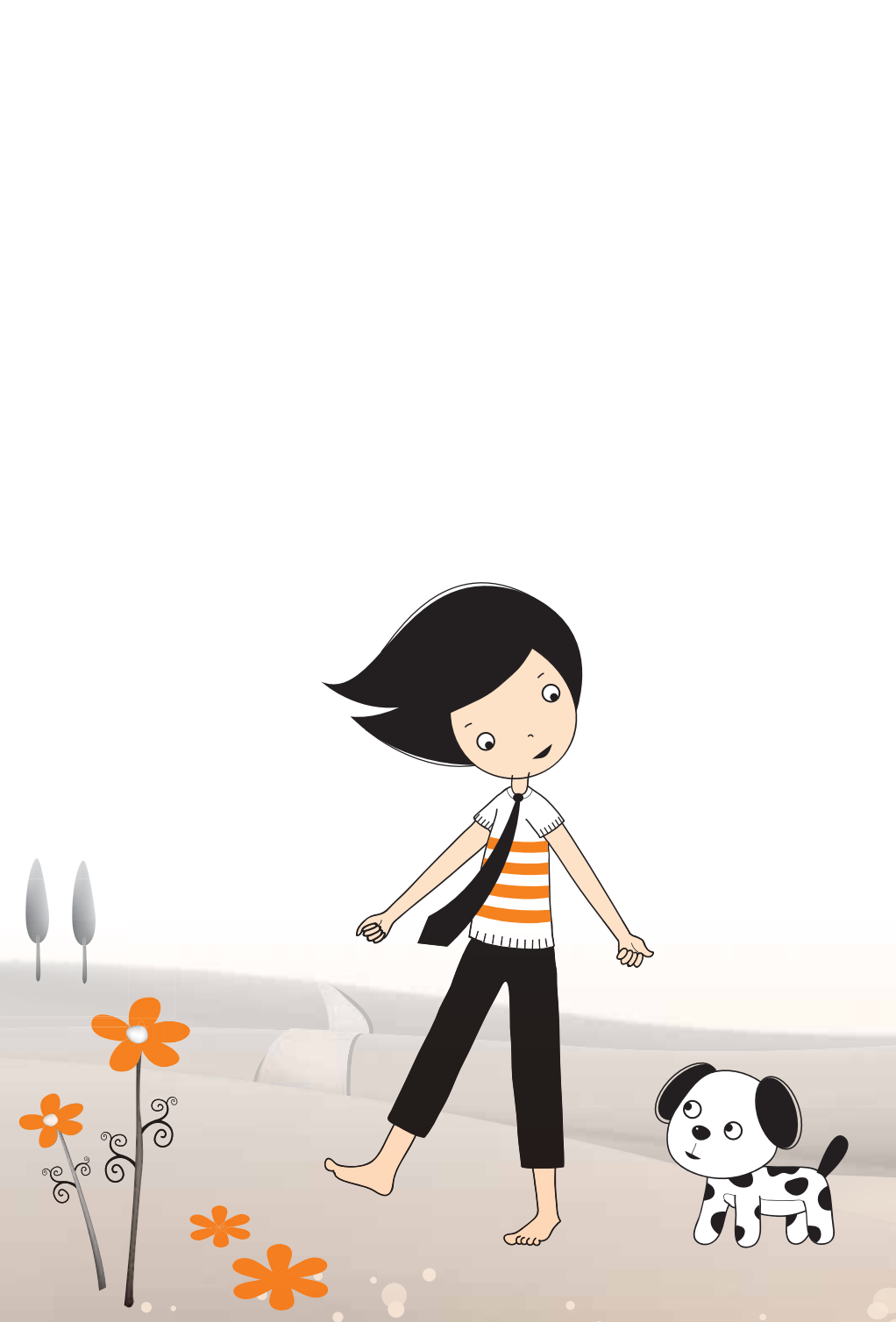
ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ:

Ασκληπίου 60, 114 71 Αθήνα

Τηλ.-Fax: 210.3816.650 • e-mail: athina@ziti.gr

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ: www.ziti.gr

Στα δύο ολόγιομα φεγγάρια της ζωής μου,
Μαδαλνή και Χρυσίδα



Μια φορά κι έναν καιρό, σ' ένα μικρό χωριό δίπλα σε μία όμορφη λίμνη, ζούσε ο μικρός Πέτρος μαζί με τον αγαπημένο του σκύλο, τον Ατσίδα. Οι δύο φίλοι περνούσαν όλη την ημέρα μαζί! Μαζί ξυπνούσαν, μαζί έτρωγαν, μαζί έπαιζαν, μαζί έκαναν σκαταλιές. Μόνο σχολείο δεν πήγαιναν μαζί. Δηλαδή... κι εκεί μαζί πήγαιναν, μόνο που ο Ατσίδας δεν έμπαινε ποτέ μέσα στην τάξη, παρά περίμενε τον Πέτρο στο μεγάλο προαύλιο του σχολείου για να βγει και να συνεχίσουν το παιχνίδι τους στα διαλείμματα. Οι δύο φίλοι ήταν πραγματικά αχώριστοι!



Και το βράδυ... αχ το βράδυ, ο Πέτρος κι ο Αισίδας το περίμεναν πώς και πώς! Κάθε μέρα, όταν άρχιζε να σουρουπώνει, οι δύο φίλοι έτρεχαν να πάρουν θέση στην άκρη μιας μικρής ξύλινης προβλήτας στην όχθη της λίμνης. Από εκεί κοιτούσαν σαν μαγεμένοι κάθε βράδυ το φεγγάρι να ξεπροβάλλει πίσω απ' τα ψηλά βουνά. Το αγαπούσαν δε τόσο πολύ που μπορούσαν να το χαζεύουν ώρες ολόκληρες! Για να πούμε όλη την αλήθεια, θα μπορούσαν να το χαζεύουν μέχρι να ξημερώσει, αν η μητέρα του Πέτρου δεν είχε αντίθετη γνώμη.

«Ειλικρινά, δεν μπορώ να καταλάβω τι το τόσο ωραίο βρίσκετε πια σε αυτό το φεγγάρι!», έλεγε συχνά στο γιο της. «Τέλος πάντων, σας αφήνω να πάτε στη λίμνη, αλλά μην αργήσετε να γυρίσετε! Θα πρέπει να είστε νωρίς στο κρεβάτι σας για ύπνο!» Έτσι, ο Πέτρος κι ο Αισίδας αποχαιρετούσαν κάθε βράδυ το αγαπημένο τους φεγγάρι από νωρίς και με βαριά καρδιά.

